

Een van deze kleinen

Mattheüs 18:6

Het is belangrijk voor een gelovige om in de praktijk nauwkeurig te voldoen aan Mattheüs 18:15. Er staat in het genoemde vers: 'Als nu uw broeder tegen u zondigt, ga heen, overtuig hem tussen u en hem alleen; als hij naar u luistert, hebt u uw broeder gewonnen'. Maar we moeten in dit geval, als we willen gehoorzamen, ook op ons eigen hart letten. De Heer geeft ons hierover helder onderwijs in hetzelfde hoofdstuk.

Het doel van een bezoek aan de afgedwaalde broeder moet zijn hem te winnen. De noodzaak om de verzen 16 en 17 alsnog toe te passen ontstaat helaas, doordat het niet gelukt is de broeder te winnen. Er zijn dan één of twee broeders extra nodig als helpers en getuigen. En als zelfs dat niet helpt, moet het probleem aan de gemeente worden voorgelegd worden. Als er ooit de noodzaak is om zich voor God te verootmoedigen, is het wel in zo'n situatie. Want we zijn niet erin geslaagd een broeder te winnen en hem te hulp te komen met het oog op zijn herstel.

Het eerste deel van het hoofdstuk heeft betrekking op de voorbereiding voor deze belangrijke stap van bemoeienis. Hier leren we hoe we moeten handelen tegenover een broeder die zondigt. Als we deze voorbereiding niet in acht nemen, moeten we niet verbaasd zijn dat de broeder zich verhardt in zijn gedrag en niet kan worden gewonnen. De Heer laat het ons zien als Hij spreekt over de Zijnen. In dit hoofdstuk worden ze in het bijzonder voorgesteld als kinderen, als 'kleinen'. Want in vers 6 staat: 'Wie echter één van deze kleinen die in Mij geloven, een aanleiding tot vallen is, het zou nuttig voor hem zijn dat een molensteen om zijn hals werd gehangen en hij in de diepte van de zee zou zinken'.

Het feit dat de Heer Zijn discipelen als *kleinen* voorstelt, toont de waarde die ze in Zijn oog hebben en de tere zorg die Hij voor hen heeft. De manier waarop wij met hen omgaan, mag daarmee dus niet in strijd zijn. Als de Heer spreekt over de gelovigen als 'deze kleinen', dan past ons nederigheid. In die zin zijn wij werkelijk zwak en niet in staat iets uit onszelf te doen. Alleen door ons te verootmoedigen kunnen we groot worden in het Koninkrijk der hemelen.

Dat corrigeerde de gedachten van de discipelen, die graag de eerste plaats wilden innemen. In Lukas 22:24 staat dat op het ogenblik dat de Heer het avondmaal instelde, zij ruzie maakten over wie van hen de grootste was. In dit gedeelte zien we dat de Heer een kind in hun midden plaatst, en we horen Hem zeggen: 'als u niet verandert en wordt als de kinderen, zult u het koninkrijk der hemelen geenszins binnengaan' (Matt. 18:3).

Als wij dit uit het oog verliezen en beginnen met de gedachte dat wij groot zijn, zullen wij snel ontuchtend worden en merken dat wij klein zijn en falen. De genade wil ons volledig laten vertrouwen op de Heer, ondanks onze trots en tegenstand. Wij mogen nooit vergeten dat wij klein zijn en machteloos.

Aan de andere kant moeten wij onze medebroeder beschouwen als een van deze kleinen: zwak in zichzelf, maar door God teer bemind en omringd door Zijn zorg. Ook wij kunnen voor hem alleen iets doen, als wij onze eigen zwakheid hebben erkend.

Mattheüs 18:8-9 leert ons in welke gezindheid wij verhinderingen bij onszelf moeten wegdoen, ook al moet er een hand of voet worden afgehakt of een oog worden uitgerukt. Zijn wij in de eerste plaats ook geen 'kleinen', die bewaard en geleid moeten worden? God wil dat wij zorg dragen voor de gemeente, namelijk voor de 'kleinen die in Hem geloven'. Dat is een voorrecht en een grote genade.

Vers 15 gaat over onrecht dat ons is aangedaan. Onze rechten en het kwaad waarover wij ons beklagen, zouden voor ons gemakkelijk het allerbelangrijkste kunnen zijn. Misschien heeft een broeder iets onterecht of onrechtvaardig over ons gezegd en wij spannen ons in om hem te overtuigen hoe slecht hij daar wel aan gedaan heeft. Wat is het doel daarvan? Onszelf schoon praten in het oog van de broeder of de wereld? In dat geval dient onze bemoeienis met de broeder het eigen belang en niet dat van God. Dan zijn we bezig met onze reputatie en niet met het herstel van een van 'deze kleinen', die door de Heer geliefd worden en die Hem toebehoren. Dan kunnen we beter thuisblijven en biddend nadenken over het verschil tussen de duizend talenten die ons zijn kwijtgescholden, en de honderd denaren die wij willen gaan eisen.

Als wij oprecht zijn in ons verlangen, ons hart en onze gedachten op het kruis van Christus gericht houden en zo naar onze broeder toegaan, dan zullen wij ons schamen om ook maar een ogenblik te denken aan het onrecht dat ons is aangedaan. Dan is onze wens alleen het herstel van de broeder, de genezing van deze kostbare schat van God, één van deze kleinen die in Mij geloven.

